

אלגוריתם מתקדם – מטלה 1

מגשים:
אלעזר פיין
מאור אופק

1.

א. מתכונת אנטי סימטריה: העוצמה נשארת ללא שינוי, זה הוא רק הכיוון שמתהפך.

ב. 1. ניצור גרף חדש בו כיוון הזרימה הוא מ S ל T .

2. נבצע FF למציאת זרימה מקסימלית f_{max} .

3. f_{max} - שמצאנו בסעיף ב' היא הזרימה המינימלית בגרף המקורי מ S ל T .

ג. נכונות – לפי קשר האנטי סימטריה בין הזרם מינימלי בגרף המקורי למקסימלי בגרף בו הכיוון הפוך:

$$f(u, v) = -f(v, u)$$

כלומר אם נגדיל את f , כך נקבל f שלילי בעל עוצמה גדולה יותר – כלומר בהכרח קטן יותר בגרף המקורי.

סיבוכיות – סיבוכיות אלגוריתם ה-FF שבחרנו (+ סיבוכיות לינארית של בניית גרף הפוך שלא נחשיב):

Algorithm	Time Complexity
Regular FF	$O(Ef)$ <small>f: maximum flow</small>
Edmonds–Karp	$O(V E ^2)$
Dinic	$O(VE^2)$

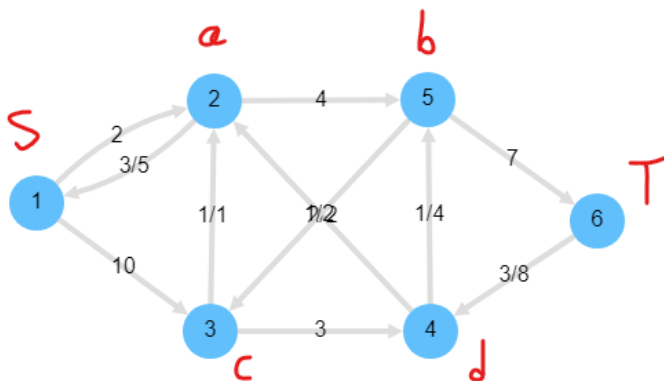
ד.

Result

Maximum flow from 6 to 1 is 3

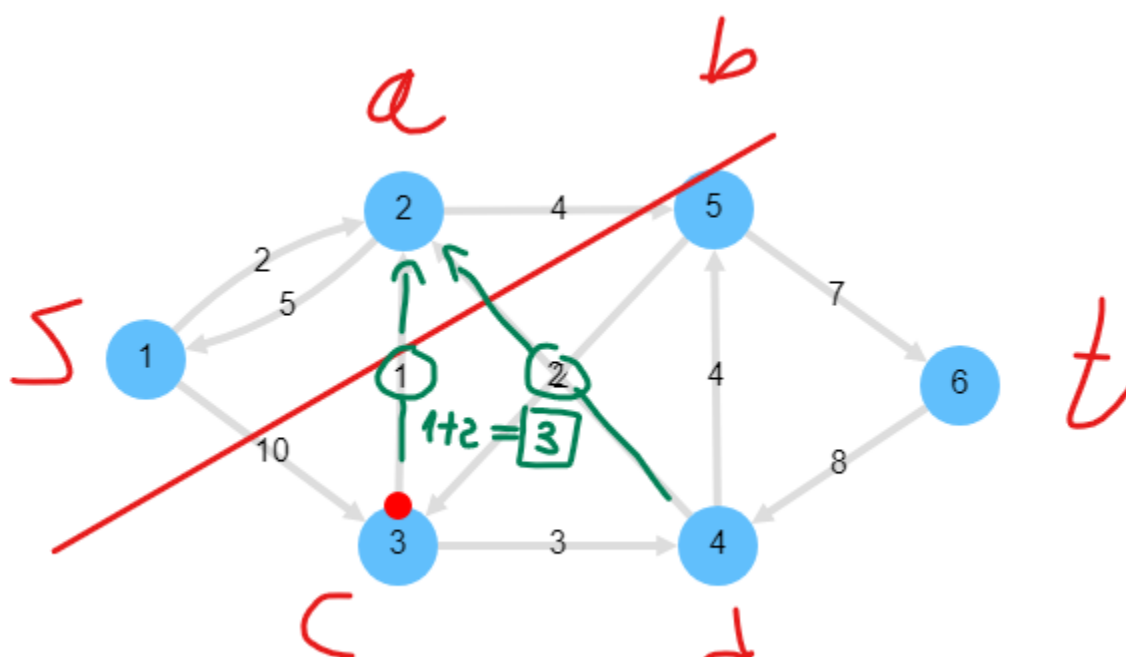
6->4->2->1: 2

6->4->5->3->2->1: 1

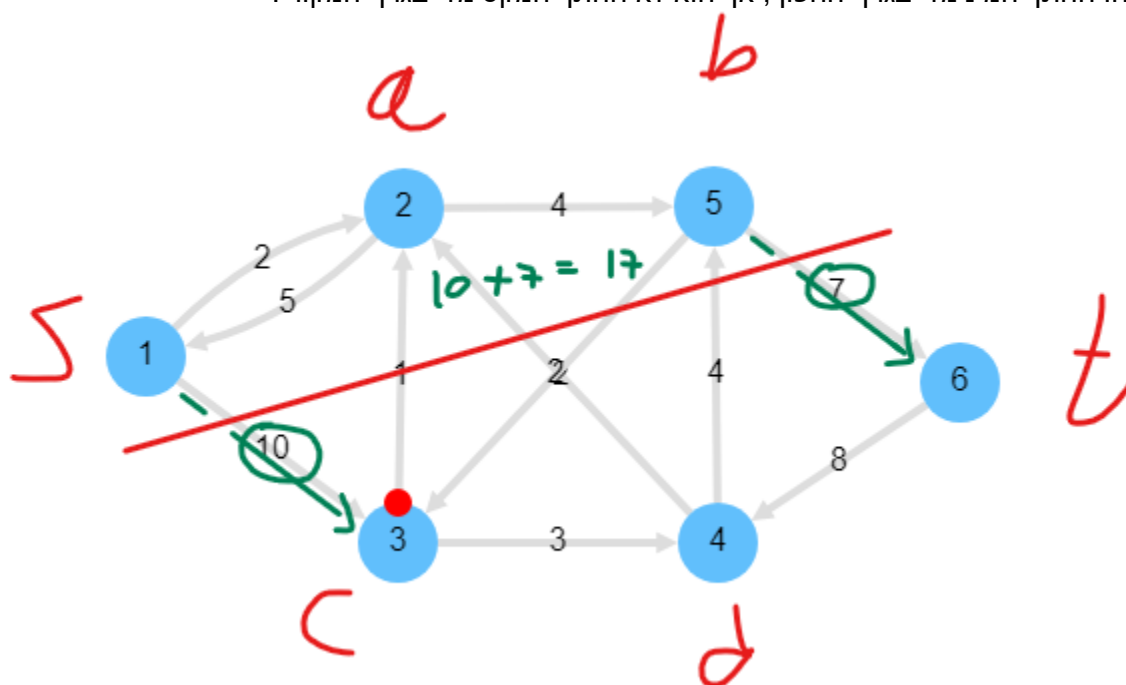

בגרף ההפוך זרימה מקסימלית היא 3, כלומר זרימה מינימלית במקורי היא 3-

ה.

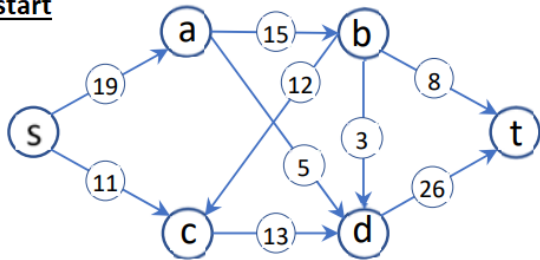
זהו החתך המינימלי בגרף ההפוך, אך הוא לא החתך המקסימלי בגרף המקורי:

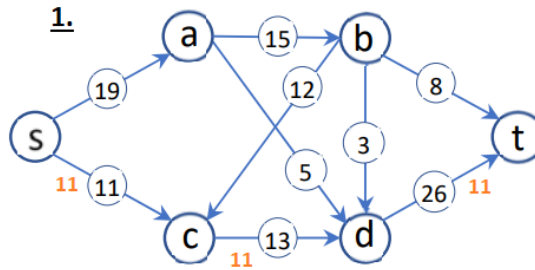
$$10 + 4 < 10 + 7$$

רואים שהחתך המקסימלי הוא החתך המינימלי אך לא בהכרח בכיוון ההפוך.

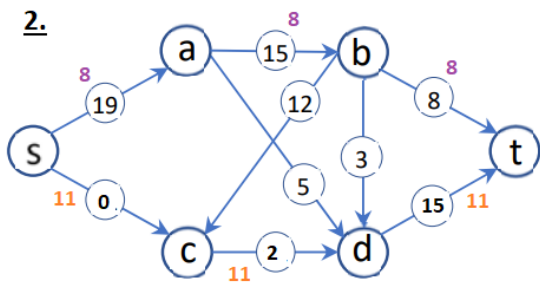
start

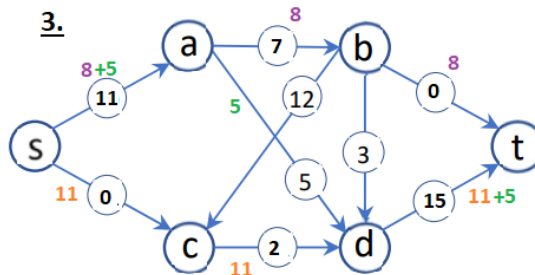
1.

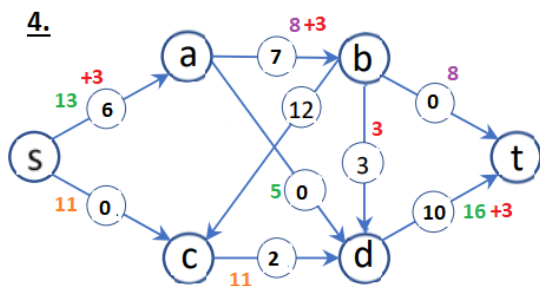
2.

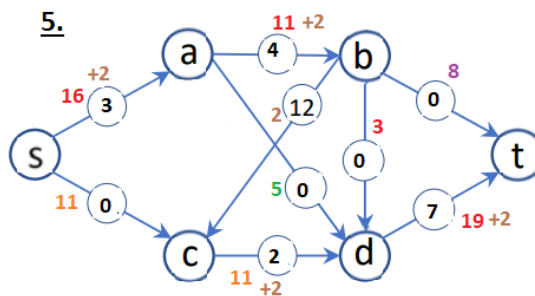
3.

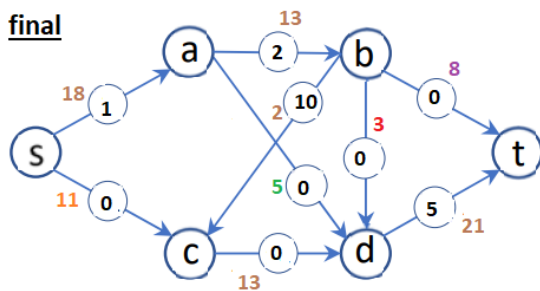
4.

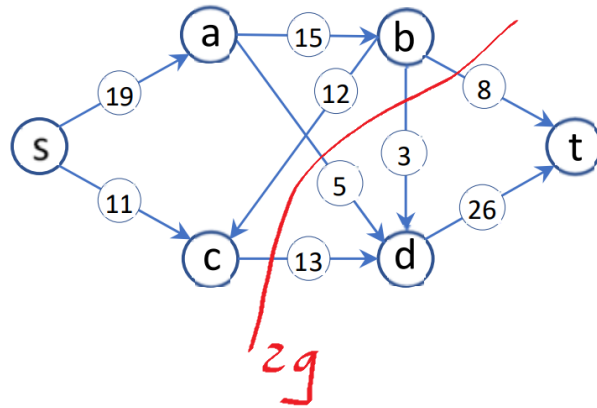

5.

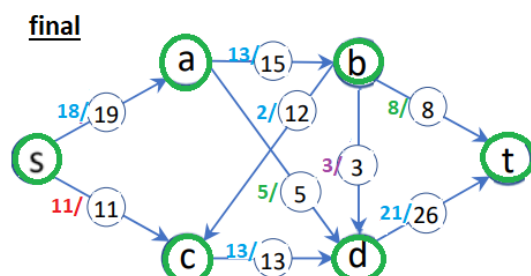
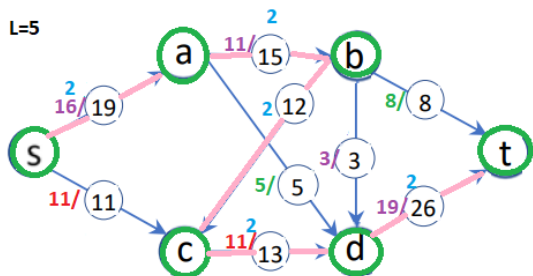
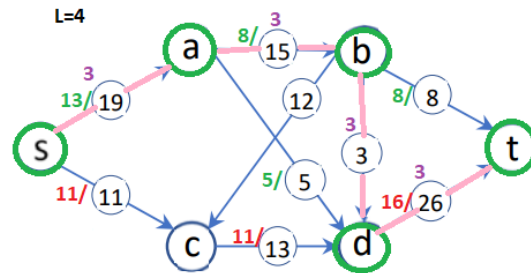
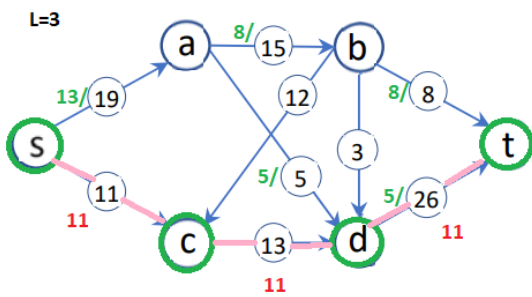
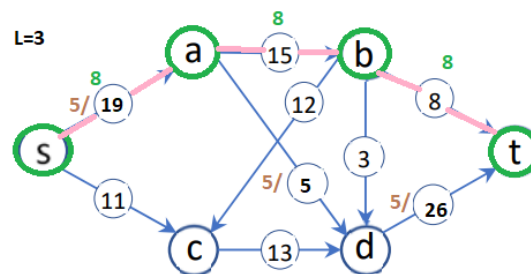
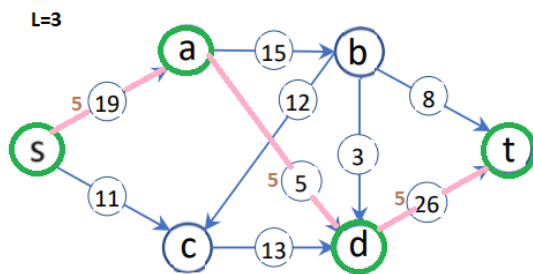

final

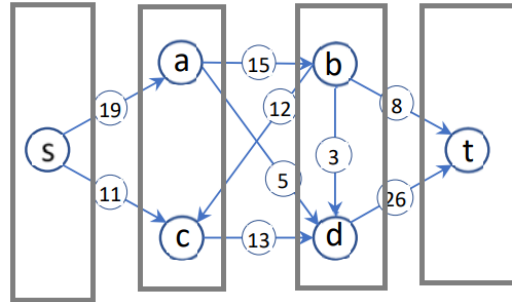

.ג

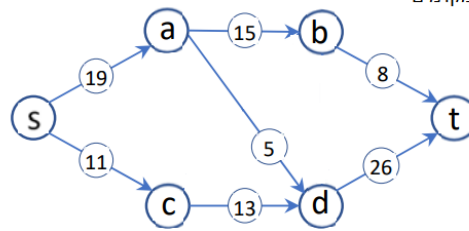

EK מצא באותו מספר צעדים כמו FF רגיל – 5.

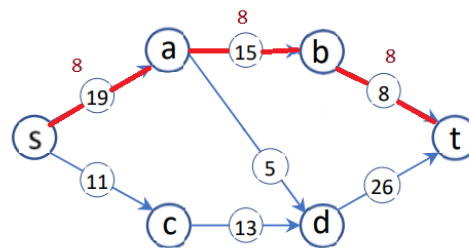
.ד

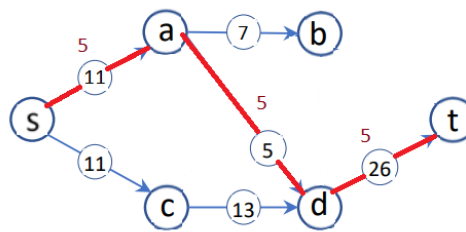
נסמן שכבות בגרף

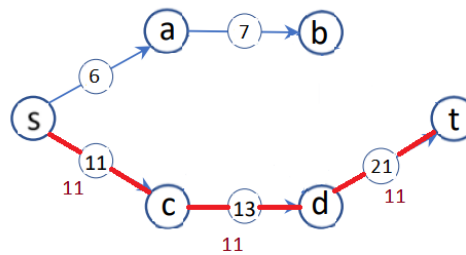
נמחק מסלולים שלא מקדמים אותנו שלב

נריץ DFS

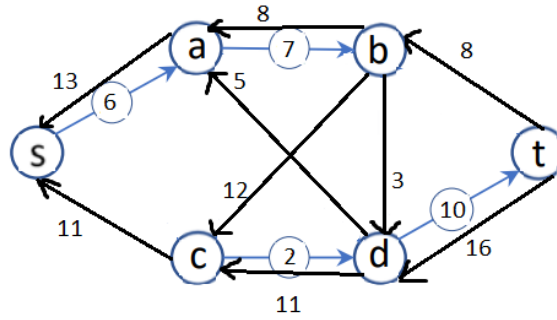

נריץ DFS

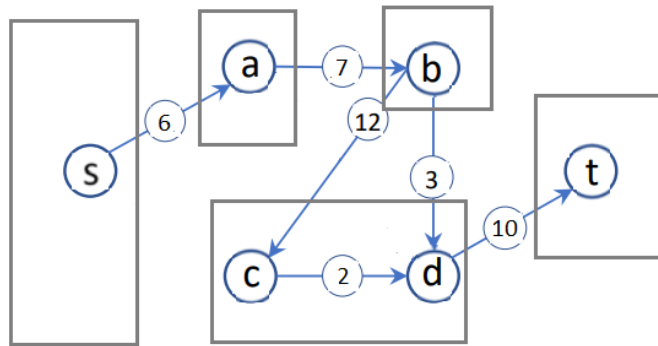

נריץ DFS

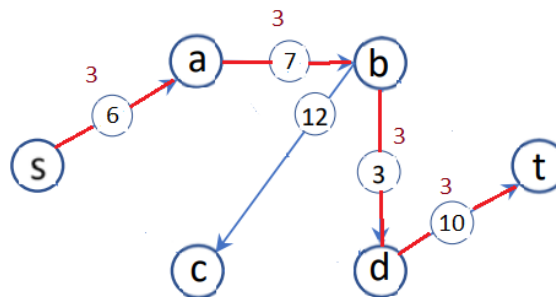
אין מסלול מ s ל t, נוסף
לרשת המקורית ונקבל:

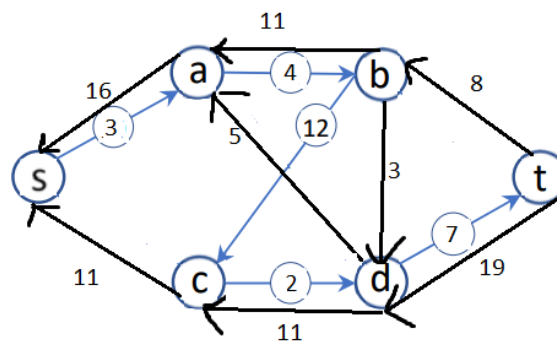
נבנה גרף שכבות

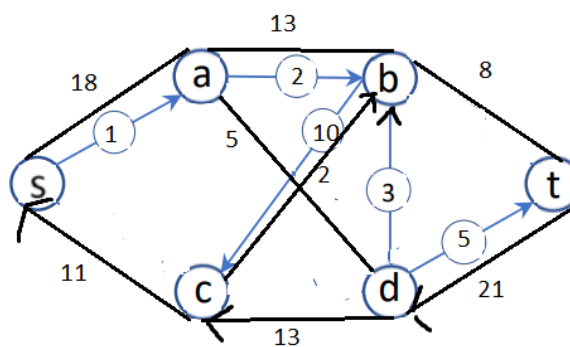
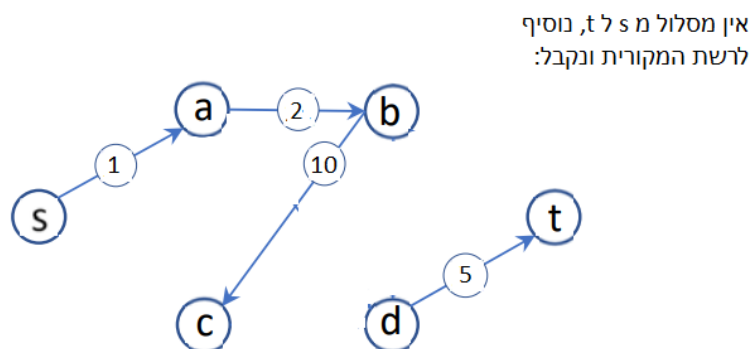
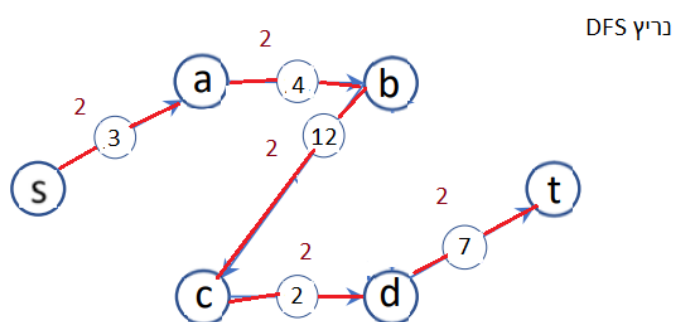
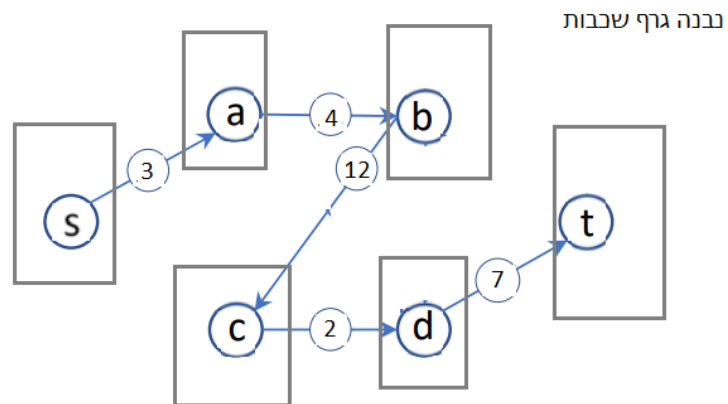

נריץ DFS

אין מסלול מ s ל t, נוסף
לרשת המקורית ונקבל:

קיבלנו זרימה $|f| = 29$. הרצנו 4 פאזות, סה"כ 6 שלבים.

3. אלגוריתם:

א. נבצע רדוקציה לבעיית שידוך, נבנה גרף דו-צדדי $G(L \cup R, E)$:

$$L = \Pi_1$$

$$R = \Pi_2$$

$$E = \emptyset$$

בנוסף נבנה את הקבוצה X של האיברים שהאלגוריתם יחזיר.

ב. עבור כל זוג תתי קבוצות $u \in \pi_1, v \in \pi_2$, אם הן זרות נוסיף קשת $E: (u, v)$

ג. נמצא שידוך מקסימלי.

ד. אם השידוך מושלם, עבור כל זוג בו נוסיף איבר אחד שמשותף לזוג X .

אחרת, נחזיר שלא אפשרי ונצא מהאלגוריתם.

ה. נחזיר את X .

סיבוכיות:

$$O(VE) = O(r^2) - \text{בניית גרף}$$

$$O(|E| * \min\{|L|, |R|\}) = O(|E| * r) = O(r^2) - \text{מציאת שידוך מקסימלי}$$

$$O(r^2) - \text{בסה"כ}$$

נכונות:

נוכיח שלכל פתרון אפשרי של השאלה קיים שידוך מושלם מתאים בגרף G ולהיפך.

כיוון 1:

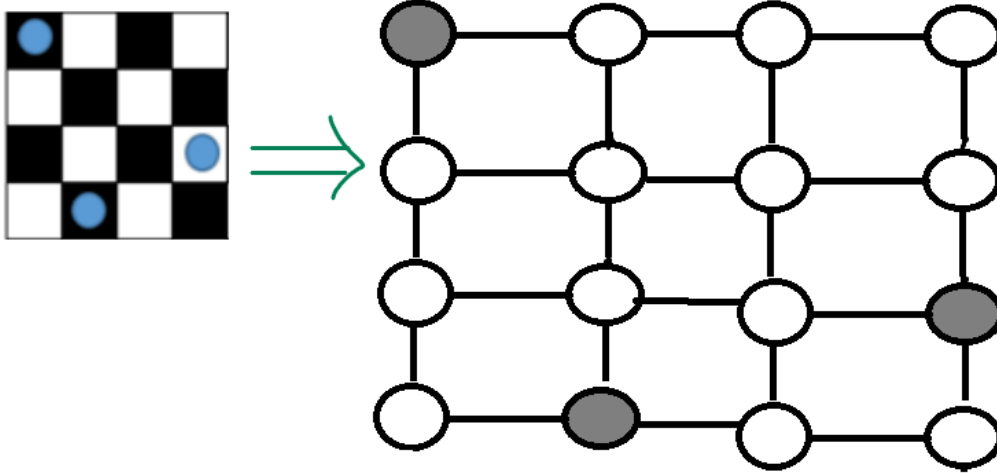
בהינתן פתרון אפשרי של השאלה אשר מגדיר לכל תת-קבוצה ב Π_1 תת-קבוצה מ Π_2 , נבחר מהגרף את הקשתות המקשרות אותן בגרף. קבוצת הקשתות שתתקבל היא שידוך, מכיוון שכל תת-קבוצה מקושרת לתת-קבוצה אחרת אחת בלבד. והשידוך הוא מושלם, כי מכסה את כל הגרף.

כיוון 2:

בהינתן שידוך מושלם בגרף G , נגדיר את הנציגים בו כפי שתואר באלגוריתם. זה אכן מגדיר פתרון לבעיה, כי כל צומת בגרף מחובר לקשת אחת בדיוק מהשידוך, ולכן כל קשת מייצגת איבר המשותף ל2 תתי-קבוצות המקושרות ומיוחד כי בכל צד L, R תתי-קבוצות (הקודקודים) זרות אחת לשנייה. וסה"כ r נציגים כיוון שכפי שצוין השידוך מושלם.

4. אלגוריתם:

- א. אם מספר הכלים K אי זוגי, החזר תשובה שלילית.
 ב. נבנה גרף G המייצג את הלוח $N \times N$ קודקודים כאשר מחברים בין כל זוג קודקודים סמוכים בקשתות לא מכוונות, והקודקודים אשר מייצגים את המשבצות התפוסות מסומנים ובקבוצה O , או לא נבנים כלל:

- ג. נריץ את אלגוריתם למציאת שידוך מקסימלי בגרף דו-צדדי.
 ד. נחזיר האם הגענו למספר השידוכים הצפוי המתאים למספר משבצות בלוח מתאים מלא באריחים:
 $(N^2 - K) / 2$.

סיבוכיות:

בניית גרף: $O(VE) = O((n^2) * (n * (n-1)^2)) = O(n^4)$
 מציאת שידוך מקסימלי $O(|E| * |L \cup R|) = O((n * (n-1)^2) * n * n) = O(n^4)$
 אם מתייחסים לגודל הלוח $n * n$ כקבוע לינארי K אז אפשר להתייחס ליעילות כריבועית.

נכונות:

נוכיח שלכל פתרון אפשרי של השאלה קיים שידוך מושלם מתאים בגרף $G \setminus O$ ולהיפך, כאשר O הם הקודקודים בהם נמצאים כלים.

כיוון 1:

בהינתן פתרון אפשרי של השאלה אשר מקשר כל זוג משבצות סמוך (שחור-לבן) באריח, נבחר מהגרף את הקשתות המקשרות אותן בגרף. קבוצת הקשתות שתתקבל היא שידוך, מכיוון שכל תת-קבוצה מקושרת לתת-קבוצה אחרת אחת בלבד. והשידוך הוא מושלם, כי מכסה את כל הגרף $G \setminus O$.

כיוון 2:

בהינתן שידוך מושלם בגרף $G \setminus O$, נגדיר את האריחים כפי שתואר באלגוריתם. זה אכן מגדיר פתרון לבעיה, כי כל קשת בשידוך מהווה אריח המחובר בין משבצת שחורה ללבנה, ומכיוון שהשידוך מושלם ב $G \setminus O$ אנחנו יודעים שכלל הלוח מכוסה באריחים פרט למשבצות בהן יש כלים – O .